

Argidien lorea

Orain dela urte bat, eskola bukatu zenean, lagun guztiak joan ginen kampañeta-batera. Olla herriaren, kampañeta honetan denok pozik, lasai... ginen. Etxean bainatu, futbela jolastu, saskibaloia jolastu, txirin-dulari ibili... egiten genuen.

Ekainaren 23an talde bat mendi batera, Martxe du izena, joan ginen egurrea bilatera gauetako suak egiteko. Talde honetan Maite, Alejandro, Ana, Javier, Amaia eta ni joan ginen.

Lohenengo bide zabal batetik eta gero hain bide batetik igo ginen, egurrea bildu genuen eta oso nekazatik ginen. Herria itzultzen gurean galdu ginen.

Buelta osko eman ondoren ailegatu ginen Kobazulo batera. Gaua ailegatu zenean gase handia genuen baina ez.

genuen ezer jateko. Kabaizuloan geratu
ginen lo egiteko. Nire lagunak lotan zeu-
denezan lore bat ikusi nuen. Loreak argi
bat zuen. Nire lagunari esnatu eta derak
lorea ikusi genuen. Orduan lorea mugitzen
hasi zen. Guk segitu genuen eta horrela
herria ailegatu ginen. Bitartean gure
gurasoek kazkatuta zauden, Kanpamentuko
monitoreak esan zitelako, gure mendian
galdurik gaudela.

Baina gendaren ondora ailegatu gine-
nezan ikusi genuen ikusezinak ginela.
Gainera ezin genuen hitz egin.

Herritarrek, gurasoek eta polizia erreska-
te bat prestatu zuten.

Bitartean kanpamentuan
gure lagunak triste ziren.
Ez zuten jolasten, ezta irri

egiten ere. Denek mendira begira tu
egiten zuten. Guk dena ikusi genuen
baina ezin esan ezer. Hainek ez zuten ikusi
ter ego entzen.

Guk asko pentsatu ondoren berri mendira
joan ginen Kobazulo eta lorea belatzera.
Hiru egun galduta genuen. Oso nekaturak,
goso eta egarri gauden. Lofan gauden
orduak ohiko batek etzari zitzaien.
Txori bat kantatzen ari zen. Argi bat zuen
buruan. Txoriari segitu genuen. Zubi bat
pasatu genuen, aldapa igo eta horna
arlegatu ginen baina ikusezin gendalako
gendaik ez zuen ikusten. Orduan Alexandrok
esan zuen:

- Begira hemen dago behenago (lorea).

Neskak hartu genuen lorea
eta orduan... gure ikusgai
bihurtu ginen. Gure lagunak
ikusi eta laster, gure onbra
etara zicer - Denok pozik.

jara ziren. Herriko zaharrak esan zuten
- ¡Jo ezkizak! Harroa gende guztiak jakin
egingo du zuek herriak zaudetela!

Azken gauetan su handi bat egin
genuen. Ez zen San Juan gaua baizik oso
engi pasatu genuen sua saltatzen

Eta herriak bukatu ziren gure konpa-
mentuko eguna.

Handik aurrera beti kontuz ginea men-
dura jantzen ginenaren.

